

Posudek bakalářské práce:

Železník, Jiří: Die Wirtschaftskrise und deren Reflektion in der deutschen Automobilindustrie. Bakalářská práce předložená k obhajobě na Katedře německých a rakouských studií, IMS FSV UK, Praha 2012.

Jiří Železník se ve své bakalářské práci zaměřil na nesmírně zajímavou a aktuální problematiku hospodářského vývoje Spolkové republiky Německo – konkrétně na hospodářskou krizi a její odezvu v automobilovém průmyslu, který patří ke klíčovým odvětvím německého hospodářství. Vzhledem k tomu, že hospodářská krize let 2008 a 2009 byla světovým fenoménem, jehož dopady pocítuje světové hospodářství dodnes, jedná se o téma vysoce aktuální a v posledních letech také živě diskutované. Autor si klade za cíl zdokumentovat dopady krize opatření přijatých spolkovou vládou na automobilový průmysl. Už tady mám první výhradu – podle názvu práce by se dalo předpokládat, že se bude zabývat dopadem krize na automobilový průmysl. Práce se ale zabývá dopady vládních opatření na automobilový průmysl.

Práce není vůbec metodologicky ukotvena, pouze v příložených tezích se objevuje zmínka o tom, že se bude jednat o případovou studii. V samotné práci se však autor k metodologii vůbec nevyjadřuje. Práce je rozdělena do tří částí, první z nich se podrobně zabývá třemi hlavními opatřeními, která spolková vláda přijala ve snaze snížit dopad krize na německé hospodářství, přičemž sem patří tzv. „kurzarbeit“, daň z motorových vozidel a „šrotovné“, kterému se autor následovně podrobněji (možná až zbytečně podrobně) věnuje ve druhé kapitole. Poslední kapitola se poté zaměřuje na dva vybrané automobilové koncerny, konkrétně Volkswagen AG, Daimler AG a dodavatele automobilových součástek Robert Bosch AG. Autor se zde snažil ukázat, jaký dopad měla opatření spolkové vlády na jejich produkci a to na základě statistických údajů.

Jako první velký nedostatek práce vidím výběr použité literatury, resp. nedostatek odborné literatury. Autor se opírá povětšinou o výroční zprávy jednotlivých firem, popřípadě Svazu automobilového průmyslu, jednu bakalářskou práci, a jednu studii vypracovanou na zakázku německého ministerstva hospodářství. Celá práce se tak opírá pouze o statistiky a jakákoli sekundární literatura, která by hodnotila např. velmi živou a pro rozhodnutí o konkrétních opatřeních proti krizi klíčovou debatu, chybí. Autor s těmito opatřeními pracuje jako s danou věcí a naprosto opomíjí, že ona politická debata byla v této kapitole hospodářského vývoje SRN rozhodující. Práce se tak stává víceméně ekonomickou analýzou zpracovanou na základě statistických údajů, což se plně ukazuje např. v kapitole věnované šrotovnému – zde je čtenáři předložen zbytečně dlouhý technický popis konkrétní podoby tohoto opatření, který do společenskovední práce nepatří, ale ona podstatná politická dimenze zde naprosto chybí.

Druhým nedostatkem je jazykové zpracování práce, která zjevně neprošla žádnou korekturou, a autor naprosto ignoroval vlastní jazykovou korekturu Wordu, pokud ji vůbec použil. Objevují se věty bez podmětu, či přísudku (jeden příklad za všechny: čtvrtý odstavec na str. 3, začínající „Die Arbeit hat sich...“), překlipy, špatné skloňování a špatný pravopis

německých slov. Jazykové provedení sráží celou práci o úroveň dolů. O špatném formátování (velikost písma v poznámkách pod čarou) nemluvě. Autor používá zkratky, aniž by vysvětlil jejich význam. Stejně tak používá množství grafů, k jejichž obsahu se v textu vyjadřuje jen velmi stručně, pokud vůbec (např. graf č. 1). Pokud jde o citování, není vždy úplně jasné, odkud pochází množství použitých dat – např. na str. 9.

Zvolené téma práce je relevantní a aktuální, samotné zpracování práce je však špatné a hlavním problémem je nedostatek relevantní literatury a chybějící politická dimenze celé problematiky. Vzhledem k výše uvedenému navrhuji práci Jiřího Železníka připustit k obhajobě a hodnotit stupněm „dobře“. Pro potřebu obhajoby doporučuji zaměřit se na obecnější popis průběhu hospodářské krize v Německu a především na politickou debatu o zavedení šrotovného, která byla v práci zcela opomenuta.

V Praze 23.8.2012

PhDr. Romana Mynaříková